

Sygn. akt IV Pa 6/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2019r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Rawska spr

Sędziowie : SSO Grażyna Śliwa

SSO Robert Macholak

Protokolant : st.sek.sąd.Beata Błauciak

po rozpoznaniu w dniu **26 marca 2019r. w Zielonej Górze**

na rozprawie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Z.

o wydanie świadectwa służby

na skutek apelacji **pozwanego**

od wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 30.11.2018r. (sygn. akt IV P 149/18)

oddala apelację

SSO Grażyna Śliwa SSO Hanna Rawska SSO Robert Macholak

Sygn. akt IV Pa 6/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 30.11.2018 r. nakazał pozwanemu Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Z. aby wydał powodowi K. R. świadectwo służby funkcjonariusza służby celno-skarbowej.

Sąd I instancji ustalił, że powód K. R. od dnia 16 stycznia 1984 r. do dnia 31.05.2017 r. pełnił służbę jako funkcjonariusz Służby Celnej, w tym od dnia 1.03.2017 r. do 31.05.2017 r. jako funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej.

Przebieg służby powoda był następujący:

- z dniem 16.01.1984 r. powód K. R. został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na 3 miesięczny okres próbny, a następnie na czas określony od 16.04.1987 r. do 15.01.1987 r. i od 16.01.1987 r. do 31.01.1989 r. na stanowisku młodszego kontrolera celnego w Urzędzie Celnym w R..

Następnie od dnia 01.02.1989 r. został mianowany na to stanowisko, a aktem mianowania z dnia 1.01.1991 r. został mianowany na stanowisko kontrolera celnego w tym Urzędzie.

Z dniem 1 grudnia 1994 r. powód został mianowany na stanowisko kierownika referatu w Oddziale Celnym w O..

- z dniem 01.07.2000 r. powód uzyskał stopień służbowy – aspirant służby celnej i został mianowany na stanowisko kierownika referatu w Urzędzie Celnym w R..

- z dniem 1.09.2002 r. awansowano powoda na stanowisko kierownika referatu Postępowania Celnego w Urzędzie Celnym w R..

- z dniem 1.05.2004 r. powołano powoda na stanowisko Kierownika Referatu (...) w Urzędzie Celnym w Z., a z dniem 30.11.2009 r. mianowano powoda na stopień służbowy Komisarza Celnego.

Z dniem 26.01.20015 r. powód uzyskał stopień służbowy Nadkomisarza Celnego.

Pismem z dnia 28.02.2017 r. poinformowano powoda, iż z dniem 1.03.2017 r. miejscem wykonywania jego obowiązków służbowych jest (...) Urząd Celno-Skarbowy w G. mieszczący się w Z..

Następnie pismem z dnia 24 maja 2017r. powód K. R. otrzymał propozycję określającą warunki zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w Izbie Administracji Skarbowej w Z..

Powód zaakceptował propozycję podpisując pismo 25.05.2017 r.

Dnia 19.10.2017 r. K. R. wystąpił z wnioskiem do Dyrektora (...) o wydanie świadectwa służby za okres od dnia 16 stycznia 1984 r. do dnia 31 maja 2017 r. tj. pełnienia służby w Służbie Celnej, a następnie w Służbie Celno-Skarbowej.

Pozwany w piśmie z dnia 24.10.2017 r. (otrzymanym 15.12.2017 r.) poinformował powoda, że nie zachodzą przesłanki do wydania mu świadectwa pracy.

Pozwany uzasadnił swoje stanowisko wskazując, że powód przyjął propozycję zawartą w piśmie z dnia 24.05.2017 r. Zdaniem (...) kierownik jednostki organizacyjnej obowiązany jest wydać świadectwo służby jedynie funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, takiemu którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 182 pkt 2 ustawy o KAS albo wydalonemu ze służby Celno-Skarbowej na podstawie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej. Według (...) przyjęcie propozycji zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej, sprawiło, że powód stał się pracownikiem służby cywilnej i nie zachodzi żadna z przesłanek obligujących kierownika jednostki organizacyjnej do wydania świadectwa służby.

Z dniem 1.01.2018 r. weszła w życie zmiana ustawy z dnia 16.11.2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

Pismem z dnia 8.01.2018 r. (doręczonym dnia 15.01.2018 r.) w związku ze zmianą przepisów powód ponownie wystąpił do pozwanego z wnioskiem o wydanie świadectwa służby, a następnie dnia 5.04.2018 r. K. R. ponowił swoją prośbę.

W piśmie z dnia 13.04.2018 r. Dyrektor (...) odpowiedział powodowi, że zajął już stanowisko w sprawie wydania świadectwa służby w piśmie z dnia 27.10.2017 r. i nie uległo ono zmianie. Zdaniem pozwanego art. 174 ww. ustawy nie ma zastosowania do sytuacji powoda.

Z uwagi na powyższe K. R. dnia 17.04.2018 r. wystosował przedsądowe wezwanie do wydania świadectwa służby.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 165 ust. 6 ustawy z dnia 16.11.2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. 2016. 1948) funkcjonariusze celni pełniący służbę w izbach celnych mieli otrzymać nie później niż do dnia 28.02.2017 r. pisemną informację o miejscu wykonywania obowiązków służbowych, jeżeli ulegało ono zmianie. Natomiast art. 165 ust. 3 ww. ustawy przewidywał nadto, że funkcjonariusze celni pełniący służbę w izbach celnych, z dniem jej wejścia w

życie (tj. 1.03.2017 r.) stają się funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej pełniącymi służbę w jednostkach Krajowej Administracji Skarbowej (jednostkach KAS) i zachowują ciągłość służby.

W związku z powyższym od 1.03.2017 r. powód pełnił służbę jako funkcjonariusz Służby Celno- Skarbowej.

Ponadto przepis art. 165 ust. 7 powoływanej ustawy wprowadzał uprawnienie Dyrektorów jednostek KAS do składania odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do 31.05.2017 r. pisemnych propozycji określających nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, przy uwzględnieniu posiadanych kwalifikacji i przebiegu dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowego miejsca zamieszkania.

Bezspornie powód otrzymał taką propozycję 24.05.2017 r. i od dnia 1.06.2017 r. miał status pracownika. Tym samym - zgodnie z art. 171 ustawy z dnia 16.11.2016- Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej dotychczasowy stosunek służby powoda w służbie stałej przekształcił się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Nadmienić należy, że w sytuacji, gdyby powód w terminie do 31.05.2017 r. nie otrzymał pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, bądź gdyby po otrzymaniu propozycji jw. złożył oświadczenie o odmowie jej przyjęcia - wówczas jego stosunek służbowy wygasłby (art. 170 ust. 1 ww. ustawy), przy czym w opisanej sytuacji wygaśnięcie stosunku służbowego funkcjonariusza należałoby traktować jak zwolnienie ze służby (art. 170 ust. 3).

W związku z powyższym K. R. stanął na stanowisku, że powinien otrzymać świadectwo służby, która się zakończyła. Pozwany natomiast prezentował zgoła odmienne stanowisko.

Dotychczas kwestię tą regulował przepis art. 111 ustawy o Służbie Celnej (Dz. U. 2016.1799 t.j.), która została uchylona przez przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (art. 159 ust. 3 ustawy z dnia 16.11.2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, Dz.U.2016.1948 ze zm.). Art. 111 ust. 1 uchylonej ustawy statuował obowiązek wydania niezwłocznie świadectwa służby funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, wydalonemu ze Służby Celnej na podstawie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej, lub funkcjonariuszowi którego stosunek służbowy wygasł.

Kontynuując- z dniem 1.03.2017 r. weszła w życie ustawa z 16.11.2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej /KAS/ (Dz.U. 2018. 508 j.t.), gdzie art. 188 dotyczy świadectw służby i zawiera regulację w zasadzie tożsamą jak art. 111 „starej” ustawy o Służbie Celnej z 2009 r. Przepis art. 188 ustawy o KAS w ust. 1 stanowi, że funkcjonariusz zwolniony ze służby, albo którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 182 pkt 2 (przypadki nie zgłoszenia się funkcjonariusza do służby), lub wydalony ze Służby Celno- Skarbowej na podstawie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.

Analizując powyższe przez pryzmat rozpoznawanej sprawy nie ma wątpliwości, że w przypadku powoda zachodziła żadna z opisanych z przepisie sytuacji. Po dniu 31 maja 2017 r. dotychczasowy stosunek służbowy K. R. przekształcił się bowiem w stosunek pracy na podstawie umowy na czas nieokreślony, nie był więc objęty wprost dyspozycją art. 188 ust. 1 ustawy o KAS. Stwierdzić więc należało, że na dzień zakończenia służby przez powoda i przekształcenia dotychczasowego stosunku w stosunek pracy występowała luka w prawie utrudniająca domaganie się od pozwanego wydania świadectw służby.

Niemniej jednak ustawodawca dostrzegł tę lukę i została ona uzupełniona. Mianowicie ustawą z dnia 11.05.2017 r. (Dz.U.2017.1321) o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw, wprowadzono zmiany w ustawie o KAS i tak przepis art. 20 pkt 3 stanowi: W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: w art. 174 dodaje się ust. 10-12 w brzmieniu:

"10. Przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy traktuje się jak zwolnienie ze służby w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno- Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin. Funkcjonariusz, którego stosunek służbowy uległ przekształceniu w stosunek pracy, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby."

Przepis art. 26. ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym (...) stanowił, że ustawa wchodzi w życie z dniem 1.01.2018 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 16, który wchodzi w życie z dniem 1.01.2025 r.

Wobec powyższego w ustawie o KAS wprowadzono zmianę, która weszła w życie z dniem 1.01.2018 r., w której ustawodawca w nowododanym pkt 10 art. 174 wprost stwierdził, że przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy traktuje się jak zwolnienie ze służby, a funkcjonariusz, którego stosunek służbowy uległ przekształceniu w stosunek pracy, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości apelacją pozwany. Zarzucił:

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 111 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1799 ze zmianami) poprzez niezastosowanie w spornej sprawie, mimo iż z literalnego brzmienia art. 165 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1948 ze zmianami) wynikał obowiązek stosowania w/w przepisu aż do czasu przekształcenia stosunku służby powoda w stosunek pracy;
- naruszenie prawa materialnego tj. art. 174 ust. 10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 roku o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. 2016 r., poz. 1947 z późn. zm.) obowiązującego od dnia 1 stycznia 2018 r. poprzez jego błędną wykładnię i w rezultacie nieuprawnione zastosowanie w niniejszej sprawie podczas kiedy w/w przepis dotyczy sytuacji faktycznej i prawnej odmiennej od sytuacji powoda, a przepis art. 165 ust. 3 ustawy przepisy wprowadzające ustawę KAS wyłącza jego zastosowanie w spornej sprawie,
- naruszenie prawa materialnego tj. art. 165 ust. 3, art. 169 ust. 1 i 2, art. 170 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej oraz art. 174 ust. 10 – 12 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej poprzez uznanie przez Sąd związku pomiędzy wskazanym stanem prawnym, a ze zmianą polegającą na dodaniu z dniem 1 stycznia 2018 r. w art. 174 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej w ust. 10 – 12.

Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

Pozwany w uzasadnieniu apelacji wywiódł, że w dacie przekształcenia stosunku służby powoda w stosunek pracy (1 czerwca 2017 r.) obowiązywały regulacje prawne wyczerpująco wskazujące, w jakich przypadkach należy wydać świadectwo służby. Skoro, zgodnie z art. 165 ust. 3 ustawy przepisy wprowadzające KAS do funkcjonariuszy w sprawie ze stosunku służby stosować należało przepisy dotychczasowe, to znaczy, iż do sytuacji powoda znaleźć powinien zastosowanie przepisy art. 111 ustawy o Służbie Celnej. W/w przepis przewidywał wyraźnie, iż świadectwo służby wydaje się w przypadku zwolnienia ze służby, wydalenia ze służby lub wygaśnięcia stosunku służbowego. Przekształcenie stosunku służby w stosunek pracy nie stanowi natomiast zwolnienia ze służby, czy wygaśnięcia stosunku służby, o których mowa w art. 111. W związku z w/w przepisami świadectwo służby otrzymywali ci funkcjonariusze, o których mowa w art. 170 ust. 1 ustawy przepisy wprowadzające KAS – to jest, którzy nie otrzymali propozycji pracy/ służby do dnia 31 maja 2017 r. lub, którzy je przyjęli. Powód otrzymaną propozycję przyjął.

Powyższe przepisy regulujące kompleksowo sytuację związane z tzw. ucywilnieniem funkcjonariuszy w związku z reformą KAS nie przewidywały zatem wydawania świadectwa służby w przypadku pozostawania danej osoby w strukturach Krajowej Administracji Skarbowej.

W ocenie strony pozwanej Sąd I instancji błędnie nie zastosował przepisu art. 111 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o Służbie Celnej (Dz.U. z 2016 r. poz. 17 99 ze zmianami) mimo, iż z literalnego brzmienia art. 165 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1948 ze zmianami) zastosowanie winna znaleźć wyżej wymieniona regulacja.

Odnosząc się do zarzutu braku podstaw do stanowiska Sądu o zasadności zastosowania w stosunku do sytuacji powoda, per analogiam przepisu art. 174 ust. 10 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, pozwany wskazał, że Sąd I instancji pominął w rozważaniach, iż ww. przepis wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. i reguluje sytuacje związane z przeniesieniem funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej (wskutek otrzymania propozycji pracy bądź na jego wnioski) do pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego ds. finansów publicznych albo w jednostce organizacyjnej KAS. Nadto w ust. 9 art. 174 przewidziano, iż stosunek służbowy funkcjonariusza, który odmówił przyjęcia propozycji, o której mowa w ust. 1, nie ulega zmianie.

Zatem przepis ten dotyczy ściśle określonych zdarzeń prawnych i są one zasadniczo odmienne od okoliczności, o których mowa w przepisie art. 165 ust. 3 i 7, art. 170 ust. 1 i 3 oraz art. 171 ust. 1 ustawy przepis wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, które znajdują zastosowanie do sytuacji powoda.

W tym stanie faktycznym i prawnym, brak zatem podstaw do przyjęcia, iż do sytuacji takiej jak powoda należy zastosować per analogiam przepis art. 174 ust. 10 ustawy o KAS. Brak jest podstaw do uznania związku pomiędzy stanem prawnym wynikającym z art. 165 ust. 3, art. 170 ust. 1 i 3 ustawy przepisy wprowadzające KAS ze zmianą polegającą na dodaniu z dniem 1 stycznia 2018 r. w art. 174 ustawy o KAS ustępów 10-12.

Sytuację prawną funkcjonariuszy służby celnej i celno-skarbowej, których stosunek służbowy uległ przekształceniu w okresie 31 maja – 31 sierpnia 2017 r. reguluje właśnie z art. 21 w/w ustawy z 11 maja 2017 roku zmieniającej ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym służb mundurowych.

Powód wniósł o oddalenie apelacji pozwanego zarzucając, że argumentacja podniesiona w apelacji nie zasługuje na uwzględnienie, a wyrok Sądu I instancji jest prawidłowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja pozwanej okazała się bezzasadna.

Stan faktyczny sprawy, w zakresie wszystkich okoliczności mających znaczenie dla jej rozstrzygnięcia, jest bezsporny. Ustalenia Sądu Rejonowego, niezakwestionowane apelacją, Sąd Okręgowy przyjmuje więc za własne. Zaznaczyć w tym miejscu warto, że do okoliczności istotnych dla wyniku sprawy należą przede wszystkim:

- pełnienie przez powoda służby w Służbie Celnej od 16.01.1984 r. do 28.02.2017 r., a od 01.03.2017 r. do 31.05.2017 r. w Służbie Celno-Skarbowej;
- otrzymanie przez powoda pisma Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Z. z 24.05.2017 r. z propozycją określającą warunki zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w Izbie Administracji Skarbowej w Z. (umowa o pracę na czas nieokreślony);
- przyjęcie przez powoda tej propozycji, w związku z czym od 01.06.2017 r. stosunek służby uległ przekształceniu w stosunek pracy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia żadnego z przepisów prawa materialnego, wymienionych w zarzutach apelacji.

Nie zaszło naruszenie art. 111 ustawy z 27.08.2009 r. o Służbie Celnej poprzez jego niezastosowanie. Art. 165 ust. 3 ustawy z 16.11.2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r., poz. 1948) przewiduje wprawdzie w ostatnim zdaniu, że w sprawach wynikających ze stosunku pracy i stosunku służbowego stosuje się przepisy dotychczasowe. Jednakże od 01.03.2017 r. obowiązuje już ustawa z 16.11.2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r., poz. 1947), przewidująca autonomiczne uregulowania dotyczące wydawania funkcjonariuszom świadectwa służby, zawarte w art. 188. To właśnie przede wszystkim z art. 188 ustawy o KAS należy wywodzić uprawnienie powoda do uzyskania świadectwa służby w niniejszej sprawie za okres od 16.01.1984 r. do 31.05.2017 r.

W tym miejscu jeszcze raz należy przypomnieć, że stosunek służby powoda uległ od 01.06.2017 r. przekształceniu w stosunek pracy.

Zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy o KAS, funkcjonariusz zwolniony ze służby albo którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 182 pkt 2, albo wydany ze Służby Celno-Skarbowej na podstawie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.

Bez wątplenia zatem cytowany przepis wprowadził wprost uprawnienie do uzyskania świadectwa dla funkcjonariusza w przypadku: zwolnienia funkcjonariusza, wygaśnięcia stosunku służbowego lub wydalenia ze służby.

W niniejszej sprawie żadna z tych sytuacji nie zaszła.

Wskazać jednak trzeba, że w myśl art. 165 ust. 3 przepisów wprowadzających, pracownicy zatrudnieni w izbach celnych oraz urzędach kontroli skarbowej oraz funkcjonariusze celni pełniący służbę w izbach celnych albo w komórkach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych stają się z dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, z zastrzeżeniem art. 170, odpowiednio pracownikami zatrudnionymi w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej albo funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej, pełniącymi służbę w jednostkach KAS i zachowują ciągłość pracy i służby.

Pomimo więc „wchłonięcia” Służby Celnej przez Krajową Administrację Skarbową od 01.03.2017 r., ciągłość służby została zachowana.

Art. 165 ust. 7 przepisów wprowadzających przewidywał uprawnienie Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej oraz dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości do złożenia odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Powód otrzymał tę propozycję w formie pisma z 24.05.2017 r. i ją przyjął. Oznacza to, że w myśl art. 171 ust. 1 w/w ustawy, stosunek służby został przekształcony w stosunek pracy.

W tamtym okresie nie było przepisów wprost regulujących wydanie świadectwa służby osobom w takiej sytuacji jak powód.

Przekształcenie również powoduje zakończenie stosunku służby. Jest to rodzajowo takie samo zdarzenie, jak te, wymienione w art. 188 ust. 1 ustawy o KAS.

Zdaniem Sądu II instancji, każdy sposób zakończenia służby powinien skutkować wydaniem świadectwa służby, tak jak to przewidziano w art. 188 ust. 1 w/w ustawy o KAS.

W braku regulacji, określających obowiązek wydania świadectwa służby po przekształceniu, powstała luka prawna w uregulowaniu sytuacji osób znajdujących się w takiej sytuacji, jak powód. Organy stosujące prawo, a więc w tym

przypadku Sądy obu instancji, mogą i powinny kierować się zasadami wykładni, pozwalającymi na uzupełnienie tej luki. Taką zasadą jest wnioskowanie per analogiam właśnie z art. 188 ust. 1 w/w ustawy o KAS.

Warto zauważyć, że gdyby propozycja wyrażona w piśmie z 24.05.2017 r. w ogóle nie padła, art. 170 ust. 1 pkt 1 przepisów wprowadzających przewidywał wygaśnięcie stosunku służbowego, traktowane – w myśl ust. 3 – jak zwolnienie ze służby. To dodatkowy argument przemawiający za tym, że nie należy odmiennie traktować funkcjonariuszy „po przekształceniu”. Osoby, które nie otrzymały propozycji w ogóle, otrzymały świadectwo służby wprost wynikające z ustawy, choć losy ich stosunku służbowego były takie same, jak w przypadku osób, które propozycje dostały – uległ on zakończeniu.

Tak samo należy więc traktować osoby, które propozycje dostały i ją przyjęły, ponieważ u tych osób taka sama jest istota rzeczy – ustala służba. Ustawodawca zresztą żadnym przepisem takiego rozwiązania nie wykluczył, po prostu w ogóle omawianej tu sytuacji nie uregulował, pozostawiając miejsce na uzupełnienie tej luki przedstawioną powyżej wykładnią.

Słuszność tego stanowiska znajduje potwierdzenie w późniejszych działaniach ustawodawcy. Ustawą zmieniającą z 11.05.2017 r. (Dz.U. z 2017 r., poz. 1321) w art. 174 ustawy o KAS dodano ust. 10, zgodnie z którym przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy traktuje się jak zwolnienie ze służby w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin. Funkcjonariusz, którego stosunek służbowy uległ przekształceniu w stosunek pracy, otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.

Zmiana ta wprowadzona została od 01.01.2018 r., więc powód nie był nią bezpośrednio objęty. Jednak jej wprowadzenie potwierdza zasadność rozumowania przedstawionego powyżej oraz zgodność tego rozumowania z wolą ustawodawcy.

Odnosząc to do drugiego i trzeciego z zarzutów apelacji, dotyczących stosowania art. 174 ust. 10 w/w ustawy, należy stwierdzić, że są one bezprzedmiotowe, ponieważ powodowi należy się świadectwo służby już na podstawie art. 188 ust. 1 ustawy o KAS, po przeprowadzeniu jego wykładni posiłkującej się wspomnianą nowelizacją art. 174, nawet jeśli ust. 10 tego artykułu nie zostanie uznany za samodzielną podstawę prawną rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na względzie, wobec bezzasadności apelacji na podstawie art. 385 k.p.c., orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSO Grażyna Śliwa SSO Hanna Rawska SSO Robert Macholak